

Universitätsbibliothek Paderborn

**Specvlvm Magnvm Episcoporvm, Canonicorvm,
Sacerdotvm Et aliorum Clericorum omnium tam
Secularium quam Religiosorum**

Tympe, Matthäus

[Köln], 1614

147. Munera accipere renuere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51447](#)

590 SIGNUM CXLVI.

V. Langb. 28. Carolus Borromaeus Card. Archip. M.
li 6. c. 14. de lanensis mulieres nullas ad mensam piam
vita & ho tebat, neq; permittebat ipsis ut templum in
nesta Cler. ingredierentur.

Albertus Crantz in Metropoli. li gal
dens vnde ortus sit mos, vt in collegiis quod
mulam alat, inter cetera ait: iam Languefatu
religio. & vt fieri solet, cum religione decrescat pa
rerum temporalium, ita vnu compertum est, n
superne maiestatis in precio est omnia suadant
danter, sed illa abundantia nisi prospexeru
xum, ille antiquat religionem, prostrataq
pauperiem, &c. Et: Quae ex re (quod fratres
dispersi per Ecclesiias ut liberaretur Col
Raceburgense ære alieno) si quid prisa
remansit ex dispersione evanuit. Sed cum ne
cerent, deterior ritus inoleuit, vt partitum cap
uentibus quisque sibi prospiceret de necessariu
inter fratres institutio, vnde omnis disciplina
auolauit. V. Dialogum meum Germanic
conuersione concubiniorum & concu
rum.

SIGNUM CXLVII.

Munera accipere renuere, seu manu
accipiendo intactas ser
uare.

I. Samuel Propheta probat coram v
populo Israelitico se non accepisse m
ra. 2. Cum Nuaman princeps militia Regis
ob mundationem à lepra Propheta Eli
animi ergo magna munera offerret, repon
gaato

V. de auar.

*quoniam Dominus ante quem sis, quia non accipiam,
quam faceret penitus non a quieuit.*

2. Cum Daniel Propheta Babiloniorum Rex i. Reg. 12.
Sives scripturam legere & interpretatio- v.3.
nus indicare mihi purpura vestieris, & torquem 4. Reg. 5. v.
circa collum tuum habebis, & tertius in regno 16.
Dan. 5. v.
princeps eris, ad quæ respondens Daniel ait: 16.
Manera tua sint ibi & dona donus tua alteri da, rece-
munda, sed inuitus, vel certe nutu diuino, vt
proflet honoratior, &c.

¶ S. Paulus Apostolus non modo munera gra-
mblata, sed etiam stipendia iure naturæ legeq;
Deitam veteri quam noua sibi debita repudiauit,
mo declarauit se potius fame mori malle, quam
toblabores prædicationis acceptare (2. Cor. 9.
17. Deu. 25. v. 4. Mat. 10. v. 10.) Maiores natu Ec-
clesie Ephesiorum , apud quos triennium in-
tegram noctu diuque in prædicatione Euangeli-
i posuerat ita allocutus est: Argentum & aurum, Aet. 20. v.
15.
ut restem nullius concupisci &c. Protestatur etiam se 2. Cor. 11.
non vsum potestate accipiendi stipendum quan- & 12.
tumuis multis nominibus iustissima, addit etiam
VII. Senec voluisse ut in magna inopia i. ad Thessl. 2.
manu- 9. scribit: Memores es sis fratres laboris nostri & fati-
- gatus nocte ac die operantes, ne quem vestrum grau-
ram vi- erimus predicauimus in robis euangelium Dei & c. &
episse- In posteriore: ipsi scitis quoniam non gratis panem mā-
z Regis- ducimus ab aliquo, sed in labore & fatigacione nocte
Elian- t, tepe- gnatque miracula ne fragmen quidem panis à
quoquam accepisset. 5. S.

5. S. Bern. libr. 4. de considerat. ad Eng. Non fu
 Papam ait. Is (Martinus) Cardinalis Presbiter
 etus aliquando legatione in Dacia tam pauper
 uit , ut pene expensis & equis deficiens uxori
 ret Florentiam, ibi Episcopus loci donauit duorum
 Pisas usque peruectus est. Postridie credo somni
 Episcopus (erat enim illi causa cum Adiectis iustis
 & agendi aderat dies) cœpit requirere qui mo
 amicorum. Cumque per singulos sollicitum
 ventum est ad Martinum , fiducia erat man
 illo, qui non posset immemore esse recentis
 ficij. Tum Martinus, deceperisti me, inquit, nihil
 tibi imminere negotium. Tolle equum tuum in Hinc
 bulo est & eadem hora resignauit ei. Nonne
 saeculi res est , redisse legatum de terra
 auro, transisse per terram argenti & arg
 nescisse , insuper donum quod poterat
 spectum illico reiecisse ? Et: Qui (Gaufridus
 Episc. Carnocensis Pontificius legatus) legatus non de
 nem in partibus Aquitaniæ proprijs summo
 strenue administravit, idque annos plures
 loquar quam vidi ipse: Eram cum eo in tem
 cum à quodam præsentatus est illi piscis per
 status legatus quanti veniret? Non accip
 quit, nisi receperit preium, & resignauit
 quinque inuitio & verecundo. Item cum eis
 in quodam oppido, domina illius oppido
 ei pro deuotione cum manutergio duas ve
 paropsides pulchras , ligneas tamen , con
 quandiu intuens homo scrupulose confi
 laudauit eas , sed non acquieuit accipere. Q
 uod argenteas recepisset , qui ligneas refi
 D

*Laus in te
 gritatis
 pluris est
 quam eis
 thesauri.*

*Deut. 10.
 Non acce
 peris perso
 naam nec*

Non fuerunt qui possent Legato dicere, ditaui-
mus Abraham.

7. Urbanus VI. statim atque renunciatus est Pontifex, Cardinalibus omnibus ad se vocatis,
grauissimam p̄cnam senere interminatus est ijs,
qui in causa iustitiae munera acciperent. Quia iustitiam ex-
erire infirmi modo iniusto iniustitia est, diuina enim lege
solicitorum receptum est Deuteronomio. 16. iuste quod iustum est
persequeris, hoc est iusto modo, at non est iustus
modus interueniente munere iustitiā tueri. Cer-
quit, infidele nihil ita nimum seducit ac peruerit, ut mune-
rū. Hinc i. Reg. 8. dicitur de filiis Samuelis: Declina-
vunt post auaritiam, acceperunt munera, peruerterūt
tertium. Vbi S. Greg. ait: ardor auaritiae est causa ac-
i & arguendorum munerum, & acceptio munerum est causa
otterat iudicij. Cum igitur apparet eo dona
(Guin-
tus) legi non decet, constantissime repudianda sunt, etiam
ijs sumptuare i montes offerantur.

SIGNVM CXLVIII.

Negotia secularia studiofissime
vitare.

D. Anselmus Abbas Beiensis & Archiepisc.
Cantuariensis lib. de simil. c. 187. ita de se
scribit: Sicut bubo, dum in cauerna cum pullis suis est, militans
& suo modo bene sibi est, dum vero inter cornuos Deo impli-
& corniculas seu alas aues est, incurvatur ac dilaniatur.
Commodo sibi male est, ut pote quia hic rostro percutit, ille
Pp alis